Anul I N.° 3

CĂMINUL

SÃO PAULO

Număr special

Anul I. CĂMINUL No. 3

- São Paulo, Decembrie 1951 -

...ŞI INTRE OAMENI BUNA 'NVOIRE

Se apropie Crăciunul. De-acum al nu-ştiu-câtelea pe care-l vom petrece printre străini, departe de ţara noastră.

Câţi din noi oare, in aşteptarea lui "Moş Crăciun", suntem pătrunşi de sensul mai adânc al acestei mari sărbători creştineşti, in care cete nevăzute de ingeri populează văzduhurile, cântând imnul sublim al păcii şi bunei invoiri intre oameni..? Şi pentru câţi din noi, iarăşi, praznicul Naşterii Domnului nu inseamnă altceva decât o zi in care nu se lucrează, se doarme până la amiazi, se mănâncă bine şi se bea din abundenţă?

Iată o intrebare, care, dacă am pune-o direct căruiva dintre noi, ar avea, fără indoială, darul de a indispune. Căci bietul om s'ar simţi poate vizat, şi s'ar vedea oarecum nevoit a renunţa la frumosul program ce şi-l'a intocmit pentru Crăciun; s'ar simţi obligat să vie la biserică, să-şi deschidă punga dând un obol pentru cei săraci sau bolnavi, - să strângă mâna unui compatriot pe care-l duşmăneşte...O serie de lucruri incomode, supărătoare. Pe alţii poate, mai sensibili, această intrebare i-ar face să-şi dea seama cât de puţin creştineşti le sunt gândurile cu cari sunt pe cale de a păşi pragul Sfintelor Sărbători.

Din fericire, intrebarea ce o punem aci, nu aşteaptă vre-un răspuns direct sau indirect din partea nimănui. Deasemeni nu o punem cu gând de a produce cuiva indispoziţii din cele descrise mai sus. Rostul ei e doar acela de a reaminti - căcă poate am inceput să uităm de când tot rătăcim prin străinătate - că sărbătoarea Crăciunului nu e numai ziua in care se impart daruri, in care se mănâncă, se bea şi se petrece, ci e ceva mai mult: e ziua Naşterii Domnului nostru Isus Christos, Fiul lui Dumnezeu, care s'a coborât intre oameni pentru a le arăta drumul adevărului etern şi al mântuirii. Este ziua cea mare a impăcării omului cu Dumnezeu. Ar fi deci păcat, mare păcat, ca tocmai in această zi, dând trupului prilej de desfătare, să uităm de suflet şi poate insuşi de Dumnezeu-Fiul a cărei sfântă naştere pretindem că o sărbătorim! Căci, ar trebui să ne intrebăm: cu ce ne-am deosebi, astfel, de păgâni? Cu ce drept ne-am mai numi creştini..?

"Pe pământ pace şi intre oameni bună invoire !" Dar iată că oamenii n'au vrut să inteleagă. Au preferat războaele fratricide, pizmuindu-se şi urându-se unii pe alţii.

Nu trebue să mergem cu gândul prea departe; să privim doar la mica noastră colonie, la mâna de români cari ne-am aşezat pe aceste meleaguri de 2-3 ani incoace. Suntem atât de puţini şi cu toţi suntem părtaşii aceleiaşi vitrege sorţi care ne-a gonit de pe pământul părinţilor noştri, dela căminurile noastre, spulberându-ne printre străini. Ar trebui - şi cât de uşor am putea! - să trăim in "bună invoire", ca fraţii, iubindu-ne şi ajutându-ne unii pe alţii. Ce unic prilej pentru noi de a ne apropia mai mult de Dumnezeu in aceşti ani grei de pribegie şi suferinţă comună, - de a trăi profund solidaritatea de destin! Cât de mici, cât de ridicole a-

par in lumina dogoritoare a martiriului prin care trece astăzi neamul nostru, neințelegerile și dușmăniile noastre de aici, izbucnite din adevărate nimicuri, dar alimentate și perpetuate cu un zel deadreptul pătimaș!

Ar trebui să plecăm rușinați capetele.

Dece n'o facem oare? Dece nu vrem să punem odată capăt acestui degradant tablou pe care-l oferim zi de zi străinilor, și sub care ne înfățișăm insuși Ziditorului nostru, dela care, pe de altă parte așteptăm ajutor și indurare?

Ar fi bine să încercăm măcar acum, in ajunul Sărbătorilor, a ne lepăda de tot ce e fățărnicie și trufie, și amintindu-ne că pe acest pământ nu suntem decât o mână de țărână trecătoare, să ne retragem pentru câteva clipe intre patru pereții conștiinței noastre de oameni și creștini la o aspră și minuțioasă autojudecată. Vom ajunge astfel să constatăm cu durere, că n'a trecut zi dela Dumnezeu in care să nu fi săvârșit, in mod voit, vre-un rău deaproapelui nostru, - fie cu fapta, ori cu vorba. Și ar trebui să fim prea inrăiți pentru a nu ne cutremura in fața unui astfel de bilanț de greșeli și păcate, și să nu simțim o adâncă părere de rău. Să aplecăm atunci urechea la glasul conștiinței: ea ne va spune ce avem de făcut. Să-i urmăm indemnul, oricât de greu ne-ar cădea. Iar apoi, cu sufletul primenit, impăcați cu Dumnezeu, cu noi inși-ne și cu aproapele nostru, să imbrăcăm haină creștinească de sărbătoare in cinstea și preamărirea sfintei minuni dela Vifleem.

Căci numai astfel vom putea sărbători Crăciunul in adevărată bucurie, pece și mulțumire.

N.I.P.

MEMORIUL
adresat de refugiații români O.N.U.-ului

Acest memoriu, care va fi trimis spre semnare tuturor românilor din exil, nu pornește din inițiativa nici unui Comitet, el fiind expresia sentimentelor ce animă pe refugiații care nu ofensează suferința celor de acasă cu rostuirea unor vanități personale. Cei cari vor găsi intr'ânsul oglindite gândurile și sentimentele lor, desigur, nu vor intârzia a-și pune semnătura la sfârșitul lui (unde s'au atașat in acest scop câteva file albe). După ce se vor fi adunat toate aceste semnături, memoriul va fi inaintat O.N.U.-lui.

"De 7 ani poporul român e despuiat sistematic de toate bunurile lui și, când spunem poporul român, nu ințelegem clasa instărită, ci poporul in totalitatea lui, realizându-se o perfectă egalitate in cea mai cutremurătoare mizerie: milioane de flămânzi, asupra căror stau de veghe temnicerii Moscovei...Când regimul de ocupație sovietică arestează, deportează, asasinează in masă cadrele intelectuale, urmărește să smulgă din rădăcini ideea națională, forța creatoare a ideii de libertate....Tot mai adânc pătrunde coasa morții, rărind rândurile românilor. Zeci de mii de nenorociți, fără să mai aștepte brațul călăului, își pun singuri capăt zilelor...Abatorul de oameni ...Canalul Dunăre-Marea Neagră, este locul unde se desfășoară cea mai cruntă bestialitate. Anual se inregistrează pierderi intre 47- și 53 de mii de suflete...In centrul Europei se ratifică, printr'o unanimă tăcere, desvoltarea unui regim colonial, așa cum nu s'a praticat niciodată in lume...Pentru a se curma tragedia poporului român...cerem respectarea literii și spiritului Chartei Națiunilor Unite, cerem dreptul la o viață liberă!" (Extrase din memoriu).

1 DECEMBRIE

Z I U A U N I R I I T R A N S I L V A N I E I

La Alba Iulia, pe platoul din fața istoricei cetăți, Marea Adunare Națională a românilor din Transilvania și celelalte provincii românești de dincolo de Carpați, a hotărât să sfarme lanțurile unei indelungate și negre robii, proclamând in ziua de 1 DECEMBRIE 1918, unirea Transilvaniei cu vechiul regat ROMANIA.

In prezența celor 1228 de delegați din 27 de județe și a unei mulțimi de peste 150 de mii de români veniți din toate părțile Transilvaniei, s'a dat citire memorabilei declarații de unire:

"Adunarea Natională a tuturor Românilor din Transilvania,Banat și Țara ungurească, adunați prin reprezentanții lor de seamă la Alba Iulia in 1 Decembrie 1918, decretează unirea acelor Români și a tuturor teritoriilor locuite de dânșii cu România..."

Sub marea de drapele tricolore, mulțimea descoperită a intonat apoi marșul redeșteptării naționale. -.

Se implinesc 33 de ani de ani de atunci.

Fie ca aniversarea acestei mari sărbători românești să ne găsească mai uniți și mai hotărâți in voința noastră de luptă pentru eliberarea Patriei, făurită prin atâtea suferințe și cu atâta jertfă de sânge de părinții și strămoșii noștri.

----- + ooo + -----

In ziua de 1 Decembrie 1918,când in Alba Iulia românii ardeleni își spuneau in fața lumii intregi hotărârea lor,prin care se rupeau de Ungaria și se alipeau definitiv la România, la Chișinău, in istorica Sală Eparhială,refugiații transilvăneni,inconjurați de un enorm număr de români din toate țările,și-au spus și ei dorințele lor,identice cu ale fraților lor de acasă. Ca această grandioasă adunare au ținut cuvântări: un ardelean, un bucovinean,un român din Regat, un basarabean,un macedonean și un român din Valea Timocului. Oratorul basarabean a fost dl.T.Ioncu, care și-a terminat cuvântarea astfel: "...Implinindu-se acum visul Ardelenilor prin Unirea care astăzi se pecetluește la Alba Iulia, - vis sfânt,care este al intregului neam românesc, - sunt fericit că pot să aduc din partea românilor basarabeni cele mai călduroase urări de bine fraților noștri scăpați de sub jugul milenar și că,totodată pot să dau expresie credinței mele nezguduite că,prin această unire se asigură nu numai fericirea Ardealului,ci deopotrivă și a noastră și a intregului neam românesc. Trăiască Ardealul...Trăiască România noastră mare,dela Nistru până la Tisa!"

(Din "Dela Basarabia rusească la Basarabia românească" de Onisifor Ghibu - Cluj, 1926)

---- o ----

"...Toate dusmăniile de natură personală și locală trebuesc sistate. Numai celor cari au comis crima fățișei calomnii și trădări in contra neamului lor,nu li-se poate acorda iertare. In toate celelalte cazuri să fim iertători ca frații unii față de alții..."

Dr.Teodor Mihali
Presedintele Consiliului Național Român Central al Transilvaniei. - Dej la 3 Noembrie 1918.

ooooo
o

POHOD NA SYBIR
(fragment)

Sub cer de plumb intunecos,
Pe câmp plin de zăpadă,
Se trăgănează 'ncet pe jos
O jalnică grămadă
De oameni triști și inghețați,
Cu lanțuri ferecați.

Sărmani!..de șase luni acum
Ei merg fără 'ncetare
Pe-un larg pustiu ce n'are drum,
Nici adăpost, nici zare.
Din când in când un ostenit
Mort cade, părăsit!
....
In urma lor și pe 'mprejur
Cazaci, Baskiri sălbateci,
Cu suliți lungi, cu ochi de ciur,
Alerg pe cai zburdatici!
Și 'n zarea sură stă urlând,
Urlând lupul flămând.

Dar unde merge-acest popor
Ce nu mai are 'n lume
Nici o sperare 'n viitor,
Nici patrie, nici nume?..
Se duce, șters dintre cei vii,
Să moară prin pustii.

Palid convoiu, pierdut, uitat,
Coloană funerară,
Ea poartă 'n frunte un stigmat:
Amorul sfânt de țară!
O! sfânt, sublim, ceresc amor,
Câți pentru tine mor!

Ah! câți martiri pentr'un cuvânt,
Un dor de libertate,
Cu zile mers-au la mormânt
Prin răzbunări turbate!
Câți au format grozavul șir
Pohodul la Sybir! .....

Vasile Alecsandri
(1819-1890)

"Neamurile vor dispărea nu din pricina naționalismului care le apără și care la rândul lor il justifică, ci din pricina lipsei de spiritualitate a doctrinelor ancorate in materialism."
(Din articolul "Revers de medalie" apărut in "Libertatea" din Madrid, No.4 pe Octombrie 1951.)

---

10 DECEMBRIE - ZIUA STUDENȚIMEI ROMÂNE

Nu e nici locul și nici cazul de a insista asupra amănuntelor cari au dus la acțiunea spontană a Studențimei Române dela 10 Decembrie 1922. Nu putem trece, totuși, aniversarea acestei zile fără a inchina câteva rânduri uneia dintre cele mai insemnate fapte ale acestei studențimi române, care și-a ințeles totdeauna misiunea sa in cadrul Neamului.

In urma eforturilor spirituale și materiale, de secole, ale românismului din toate teritoriile locuite de români, și care au culminat cu efortul suprem: războiul din 1916-18, Neamul românesc își vedea idealul implinit: toți românii uniți in aceeaș țară liberă, ROMANIA.

In primii ani după războiul de intregire a urmat o relaxare, care pentru lumea românească a fost, așa zicând, ca un concediu sau o demobilizare generală. Dușmanii Neamului românesc, profitând de acest fapt, voiau să pună stăpânire pe țară, iar pe români să-i aibe slugi. Lansând teorii și lozinci, ca spre exemplu aceea că "lumina vine dela răsărit", incep să amăgească poporul și să convingă chiar pe intelectuali de talia unor profesori universitari. Ajung tot mai indrăzneți, insultând prin presă și căutând să pună pe români in situații cât mai umilitoare. Atmosfera devene din ce in ce mai incărcată. Dintre persoanele sau autoritățile responsabile nu se sesizează nimeni.

Ne mai putând suporta batjocura ce se aducea numelui de român și credinței sale creștine, studenții Facultății de Medicină din Cluj, in revolta lor, părăsiră sala de disecție, in ziua de 10 Decembrie 1922, și declarară greva. Vestea, care se răspândi ca fulgerul la toate Facultățile, a fost primită ca o ușurare pentru toți, iar până in ziua utmătoare, Studențimea Română din toate centrele universitare din țară a declarat greva generală.

Ziua de 10 Decembrie 1922 este data la care Neamul românesc, prin studențimea sa, a dat primul semnal de alarmă impotriva pericolului ce incepuse să ne pască in anii de după război, pericol care - după cum ne-am putut convinge cu toții, ce e drept, cam târziu - nu fusese cu nimic exagerat de studențimea română creștină. Dar insemnătatea acțiunii stă in acelaș timp in spontaneitatea ei, ea nefiind pregătită in congrese cu discursuri, cu șefi inițiatori și votare de moțiuni. Toți au simțit la fel. Ei, studenții de atunci, tinere vlăstare ale Neamului românesc, fiii celor ce prin jertfa lor de sânge uniseră pe toți românii intr'o țară mare și liberă, ei nu puteau răbda nici o rușine pentru neamul lor!

Deși n'au obținut un rezultat practic și au incetat greva după mai bine de un an de luptă și sacrificii, fără ca autoritățile să admită deziderately lor formulate ulterior, in ceeace privea protejarea elementului românesc, acțiunea dela 10 Decembrie 1922 așează Studențimea Română in prima linie de luptă, atât in apărarea Neamului, cât și in evoluarea spre o spiritualitate românească.

Nedrepte au fost acuzațiile ce i-s'au adus, căci studențimea n'a făcut politică in ințelesul de partid. A simțit primejdiile ce ne amenințau, a dat alarma și a luptat, fără ca din această cauză să fie mai puțin la inalțimea chemării sale intelectuale. Dovada ne-o fac atâtea personalități proeminente formate in centrele noastre universitare, după primul război mondial, cari fac onoare și cari aduc contribuția românească culturii mondiale.

Studenții romani de ieri și de azi nu uită că au făcut și fac

parte din acest corp de elită in lupta pentru Neam şi Ţară. Intelegându-şi chemarea şi rămânând la inălţimea lui 10 Decembrie 1922, studenţii români stau şi azi cu sufletul,cu inteligenţa şi cu toate puterile lor fizice gata a-şi servi Neamul,pentru care atâţi dintre ei,in decursul anilor,au ştiut să-şi dea viaţa.

C. V.

S E F A C E A . . .

de Elisabeta Mihaescu

Se făceá că 'n miez de noapte luna plină strălucea.
Drumeag poleit, ca'n brumă, printre brazi lin şerpuia.
In subţiri pale de ceaţă duhul nopţii petrecea
Printre brazi şi stânci fuioare; in argint le'nvăluia.

Intre brazi şi stânci şi pale, din nimic se plăsmuind,
Se zăreau peste izvoare ielele ca 'n vis horind.
Mistuindu-se in lună şi in umbre se'nchegând,
Se pierdeau in văgăună,stâncile lin ocolind.

Lângă stânci, din taina nopţii, răsăriră spiriduşi;
Pe sub brazi,prin muşchi şi piatră hojma mişunând ghiduşi..
Se preling lungi pe o umbră; se chitesc pelă urcuşi,
Ca apoi, să zvâcne 'n aer, peste brazi invârtecuşi.

Pe-o poiană adormită, luna ţese cu arnici
De argint şi de cenuşe, un alai de gâze mici...
Aninând pe de asupra năframe de licurici;
Le ardică, le coboară...Trece drumul un arici.

Se făcea lângă potecă...Fântână,sau brad zălud?
O băbuţă 'ncovrigată, se târa in pas stătut...
Bâjbâia,şoptind in taină...Făptuia un greu făcut?
Dá să afle 'n miez de noapte buruieni de desfăcut..?

Se-auzi un pas in noapte, mai incolo, incă un...
Şi purcese-a curge lumea de utrenie 'n cătun.
Se făcea că urc' aevea iară neuitatul drum...
Şi că ce durură anii, fu părere...numai fum.

Se-auzi cocoşu 'n vale...Se-auzi şi un lătrat...
Se făcu că bate 'n noapte toaca schitului uitat.
....
Rămas-a oare pe lume, colţul cela fermecat?
Cin' ne afle 'n noaptea asta buruieni de deslegat?

De folos nu-s buruiene, nici chiar ţeapa din sân-tei!
Nici căluşul din Rusalii, vechea farmă de flăcăi.
....
Numai Sus fi deslegarea, la un fapt de lotrii zmei
Inturnaţi in lupi...Cum fuse, in noaptea de Sânt Andrei.

-- o --

"Dragostea aplicată insemnează pace in suflete, in societate şi in lume." Corneliu Z. Codreanu.

8o ooo o PESTE MARI ŞI ŢARI o ooo o8

Din Guyana Franceză

Desigur că noi românii n'am emigrat nici din plăcere, nici din dor de aventură sau de imbogăţire, iar in ţările pe unde am ajuns, n'am putea spune că ne merge prea bine. Totuşi noi,cei cari am avut nefericita inspiraţie de a porni spre Guyana Franceză,suntem, fără indoială, cei mai bătuţi de D-zeu. Ne-am lăsat momiţi de propaganda răsunătoare făcută de francezi, am crezut tot ce ni-s'a spus şi ni-s'a promis, - iar acum plătim amarnic această credulitate a noastră. Totul a fost minciună...

Decum am ajuns in St.Jéan - locul de destinaţie - a şi inceput mizeria. Am fost primiţi in noua patrie (adoptivă) cu pâine uscată şi oţet (ni-s'a dat câte-un pahar, - spuneau că e vin.) Timp de mai bine de o săptămână am dormit pe jos, pe ciment (ziceau: ca să nu ne fie prea cald!), in timp ce prin borţile tavanului,intra apa ploilor torenţiale,ce cad des prin aceste regiuni. După câtva timp ni-s'a pus in vedere că trebue să plătim pentru locuinţa şi mâncarea ce ni-s'a dat. De unde, din ce să plătim, când de câştigat nu câştigam,, căci nu aveam de lucru...Doar să ne vindem din lucruşoarele (vai de sărăcia noastră!) pe cari le aduseseme cu noi din Europa... Dar nici mai târziu, după ce am inceput să lucrăm, situaţia nu s'a schimbat. Leafa am primit-o unecri cu intârziere de 2 luni! Am fost siliţi să luăm avans după avans, desechilibrându-ne complect. La plata lefii, celor mai mulţi dintre noi li-s'au reţinut avansurile primite,dublu! De altfel pârea a fi un sistem incetăţenit de a spolia prin diverse mijloace pe bieţii muncitori imigranţi. Protestele noastre n'au folosit la nimic... Am ajuns intr'adevăr, la un moment dat, să fim siliţi a ne vinde din lucruri, pentru a putea trăi... Azi am da tot ce mai avem (şi ce nu avem!) numai să putem scăpa din acest iad. Dar ştiu că e greu,aproape imposibil, căci suntem ca şi puşcăriaşii din Cayenne. Toate strigătele noastre de ajutor rămân neauzite. Nici una din scrisorile expediate de noi (la IRO, la Minist.Muncii, la Geneva,ba chiar şi Papei,la Roma) n'a ajuns la destinaţie.Nici una n'a reuşit să iese de pe teritoriul Guyanei. Toate,dar absolut toate au fost confiscate (adică cenzurate si reţinute de poliţie). Cel ce avusese indrăzneala să le semneze in numele nostru, a fost arestat...

Această scrisoare o trimitem pe căi ocolite,la un prieten din Guyana Olandeză, care ne-a promis că o va trimite mai departe, la adresa indicată pe plic....

I.Pop

"E greu să vorbeşti de propria-ţi durere, când atât de mari sunt suferinţele tuturor."

"Nu lăsaţi sufletele voastre să şovăiască şi credeţi-mă că va veni ziua invierii, şi in ziua aceasta nu vom sărbători numai invierea morţilor.." REGINA MARIA

B I L A N Ț

In căutarea unor zile mai cu soare și mai bune,
Ne-am inscris la "emigrare" - și-am pornit cu toții 'n lume;
Spre Brazilia, Canada, - unii au preferat Marocul, -
Fiecare cu speranța că își va găsi norocul.

Părăsind meleagurile țării 'n care ne-am născut,
Ne-am salvat, fără 'ndoială, pământescul chip de lut;
Și reduși la-un simplu număr din registrul de D.P.,
Traversat-am oceanul, - și-acum iată-ne aci.

Suntem iarăși oameni liberi, sub un cer senin și nou;
(Insula cu Flori și IRO au rămas un vag ecou)
Și de visuri indrăznețe imbătați la maximum,
Să le realizăm, pornit-am, fiecare pe alt drum.

Toți eram grăbiți, - pe dată vrut'am să ne 'mbogățim,
(Sunt doar lucruri cunoscute, ce să le mai povestim).
Mulți găsiră că 'n Brazilia cel mai simplu și ușor
Este să renunți la slujbe, devenind..."inventator"!

"Doi polputru"-vestiți, povestea; - "Hirehol" pincentiroane,
Noui "W.C.-uri speciale", "Lăzi" și "Lichioruri" - și...banane!
Toc de piele la chibrituri s'au gândit unii să facă,
Alții cu "Yoghism" găsit-au vrednic timpul să-și petreacă.

Pela colțuri de-Avenide, sau prin baruri la o pingă,
Mai in fiecare seară se-opinteau din greu să 'mpingă,
Fie 'n doi, in trei sau patru, românașii noștri, bieții,
Prin discuții nesfârșite, roata lumii, roata vieții.

Subiectul discuțiunii: "Cum să facem bani, măi frate!?" -
Soluțiuni sunt zeci și sute, - cari din cari mai minunate!
Dar socoata (ca 'n zicală) ticluită cu mult sârg,
Nu se potrivea, a naibii, nicidecum cu cea din târg. -

Ne-am crezut deștepți și șmecheri, pricepuți - nevoe mare!
Dar "Brazil-ul" - ardă-l focul - tot el parc'a fost mai tare.
Ne-a tot dus cu "amanha-ul", ne-a purtat pela toți sfinții,
De ni-s'a albit și părul, - ba ne-au mai căzut și dinții.

Și așa, incet cu 'ncetul minunatele iluzii
Spulberatu-s'au in vânturi, - și in locul lor confuzii
De idei și-o excesivă stare de nervozitate
A impins pe câte unul la eșiri exagerate.

Mulți, striviți fără de milă de al lipsurilor clește,
Și-au mai ușurat ficatul injurând pe românește.
Alții, făr' a sta pe gânduri, infrățitu-s'au cu dracul,
Numai ca să treacă puntea, - să nu dea 'ndărăt ca racul.

Oarecare, - nu știu cine-i - ci-că sta lungit pe pat
Și-aștepta să treacă timpul, ca apoi decepționat,
Când-il vizita spre seară vre-unul din ai săi amici,
Să ofteze melancolic: "Nici azi n'am găsit servici!"

Poate o fi și clima asta tropicală vinovată,
Are toane curioase, - bat-o Dumnezeu s'o bată!
Căci atunci când n'ai de lucru și nici bani nu ai in pungă,
Ea incepe să te piște, să de ardă, să te 'mpungă.

Și atunci pe dată, nene, ești dispus la gâlceveală,
Fie cu nevasta-acasă, fie-așa, la nimereală
Cu vre-un prieten, din motive deseori imaginare,
Din invidie câteodată, că tu nu ai și el are.

. . . . . .

Astfel petrecut-am timpul, - intre pingă și necaz,
Tot șurubărind norocul și schimbând câte-un "macaz".
Criticat-am și bârfit-am, agitatu-ne-am in van, -
Iac'așa, in mici nimicuri, am mai săvârșit un an...

Iar in timp ce noi ne zbatem in preocupări mărunte,
Neamul geme in cătușe, zilnic nevoit să 'nfrunte
Prigoniri și umilințe, - sub o cismă grea, barbară,
Tot sperând e l i b e r a r e a , dela frații lor de-afară,

Dela noi care fugit-am (cum am spus mai la 'nceput)
Ca să ne salvăm viața, pământescul chip de lut,
Și in certuri, ne'nțelegeri care zilnic ne 'nrăesc,
Am uitat de Neam, de Țară, de pământul strămoșesc...

Nic.Iancu-Păltinișanu

I N T E R I O R

(Camera artistului)

Printr'un ciob de geam lumina dimineții se strecoară
Și-și aruncă 'ncet privirea peste biata mea cămară;
Vede-o haină agățată de un cui pe un perete
Și la un picior de scaun două umbre ce par ghete.
Pe un jilț cu trei picioare, pantalonul aruncat
Iși gonește spre podele un crac negru necălcat.
O cămașe unsuroasă, nespălată de-astă vară,
Se intinde somnoroasă lângă veche mea ghitară;
Trei tablouri, așezate strâmb in ramele-aurii,
Se trudesc să demonstreze cum e viața pela vii.
Doi păianjeni,mari cât nuca, se intrec la țesut pânză
Și o muscă plictisită ciugulește dintr'o brânză
Ce stă tristă, nemișcată pe un petec de hârtie
Cu trei numere-adunate de-un băiat la lăptărie...

Și urmându-și drumul sigur de elipsă, sus pe cer,
Raza soarelui atinge intr'un colț un pat de fier;
Se oprește, stă o clipă, se cutremură pe pled,
Care, ciuruit de molii, imi ajunge-abia la piept.
De atâta sărăcie și lumina se 'nfioară
Și c'o ultimă privire din odae se strecoară...

Un ceasornic iși urmează in credință drumul său,-
Umbra rece se intinde peste cameră din nou....

Mircea Mihăilescu

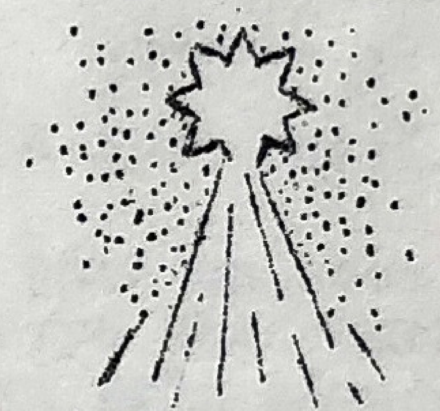
CRACIUNUL

O, ce veste...

O,ce veste minunată
Lângă Vifleem s'arată!
Cerul străluceà,
Ingerul veneà
Pe-o rază curată.

Că la Vifleem Maria,
Săvârşind călătoria,
Intr'un mic sălaş
Din acel oraş
S'a născut Mesia.

E Isus, Păstorul mare,
Turmă ca El nimeni n'are;
Noi Il lăudăm
Şi ne inchinăm
Cu credinţă mare.

TREI PASTORI...

Trei Păstori se intâlniră -
Raza soarelui,floarea soare
lui! -
Şi aşa se sfătuiră:

Şi să facem o cunună -
Raza soarelui,floarea soare-
lui! -
S'o 'mpletim cu voe bună.

Haideţi fraţilor să mergem -
Raza soarelui,floarea soa-
relui! -
Floricele să culegem,

Şi s'o ducem lui Christos -
Raza soarelui,floarea soa-
relui! -
Să ne fie de folos.

MOŞ CRACIUN CU PLETE DALBE

Moş Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeţi,
El aduce daruri multe
Pe la fete şi băeţi -
Moş Crăciun, Moş Crăciun!

Din bătrâni se povesteşte
Că 'n toţi anii,negreşit,
Moş Crăciun pribeag soseşte,
Niciodată n'a lipsit -
Moş Crăciun, Moş Crăciun!

Moş Crăciun cu plete dalbe,
Incotrò vrei să apuci?
Ţi-aş cânta florile dalbe
Dac' am şti că nu te duci -
Moş Crăciun, Moş Crăciun!

CRACIUN

Undeva, in depărtare
Cad din cer steluţe albe
Şi zăpada-i tot mai mare;
Prin văzuh "florile dalbe"
Nu se-aud ca 'n alte rânduri,
Şi 'n păduri cu căprioare
Brazii falnici stau pe
gânduri

Sub povara de ninsoare.
Intr'o casă,ca (n mai multe,
Lângă soba-aproape rece,
Un copil șade s'asculte:
Poate Moș Crăciun va trece
Și-o intra c'o jucărie. -
"Ei, de și-ar aduce-aminte
"Moșu-ar trebui să vie,
"Că și eu am fost cuminte!..
"Mamă, tu ce crezi, mai vine?"
Mama-l mângâe pe frunte:
"Tata l-a trimis la tine
"Dacă l-a 'ntâlnit pe munte."-

"Știi ce-aș vrea să-mi dea
Moșneagu?
"Un sac mare cu bomboane,
"Și-un pistol cum are Neagu;
"O cutie cu creioane,
"O tăbliță, o trompetă
"Și-un cal, care n'are roate...
"Aș mai vrea și-o bicicletă..."
"Ți-le-aduce el pe toate." -
Insfârșit,somnu-l infrânge.
Obosit, cu fața suptă
Doarme-acum - și în mână strânge
O jucărioară ruptă.

Iulia Carâp

A fost odată...

Intr'adevăr, azi iți pare un basm. La ce te gândești acum,in noaptea Crăciunului,singur,pe meleaguri străine, - a fost odată...

Te vezi micuț,zburdând prin zăpadă, cu alți micuți de seama ta, zvârlind cu bulgări ori clădind din omăt matahale și cetăți. Și-apoi săniușul! Iți amintești cum zburai cu sania din vârful dealului? Și grija ta cea mare era Crăciunul și colindul.

- Doamne, de-ar veni mai repede! Anul ăsta merg cu colindul!..

Și ziua Ajunului a venit, - iar spre seară, rebegit de frig, te-ai repezit in casă:

- Mămucă, unde mi-i traista de colind?! - Cât era de mare și de frumoasă! Și câte lucruri bune intrau in ea!...Și ai fugit după ceilalți copii, cu traista la gât, prin vifor și nămeți și te împleticeai in greul drumului. Dar ce-ți păsa? Erai plin de viață și neastâmpăr. Repetai doar, infrigurat, cântecul străbun:

"Ia sculați voi boieri mari,
"Florile dalbe -
"Sculați voi români plugari...."

Era noapte târzie când te-ai intors acasă, rupt de oboseală și de frig, dar cu traista plină, in zăngănit de nuci, de mere și covrigi. Ai adormit apoi mulțumit, cu gândul la ziua de mâine,când vei porni cu steaua. Steaua ta era cea mai frumoasă, căci o făcuse tătucul tău. Era in 5 colțuri,impodobite cu foiță și chipuri, iar in mijloc cu Nașterea Domnului. Nici vijelia cea mai cruntă nu te-ar fi putut opri in casă!...

Azi ești singur și trist. Cauți mângăiere in bucuriile de odinioară. Mai ți minte jocul capriței:

"Capra noastră din Strehaia
"A 'ntrecut-o pe Drezaia -
"Tac, țac, țac, căpriță, țac,"

și pe Ion al mătușii țopăind-și păcănind din capul de lemn al caprei..? Și plugușorul, de Anul nou,

"Plugușorul fără boi,
"Plugușorul tras de noi."

Toate iți trec prin fața ochilor umezi de lacrimi, ochi cari de atât amar de timp n'au văzut decât suferință...

Și in noaptea sfântă de Crăciun, tu nu mai ești singur. Copilăria din sătucul tău e cu tine. Ai tăi sunt in inima ta.Ii vezi aevea și ei te văd pe tine...

M.Paloș

24 DECEMBRIE 1917

Fragment

(Note și insemnări din timpul războiului pentru intregirea neamului românesc, de Căpitan Aurel I.Gheorghiu)

E ger și ninge mărunt...E noaptea Crăciunului.

Un vânt hain și ascutit șueră trist,ducând in pleava măruntă a zăpesii tremurul ramurilor încărcate cu solzi grei de fulgi inghețați...Șanțurile sunt aproape goale; unde și unde câte o santinelă încotoșmănită in cojoc se plimbă,veghind in plină tăcere... Alături se aud cum chiue Rușii,cum joacă,cum cântă...La 50 de metri de aici, tranșeele noastre dau in cele rusești. Ale lor sunt mai largi,mai adânci, insă pustii,dărâmate;zăpada le-a acoperit pe de-a 'ntregul, le-a infundat,fără ca "sovietul" să se gândească să le curețe...Și la ce le-ar mai folosi? Nu sunt in plin armistițiu? Nu vor avea mâine pacea...? Santinelele lipsesc,posturile de observație la fel. Mitralierele zac singure,ingropate sub adăposturi șubrede,invăluite in blestemul făr-de-legii...

"Tovarășii" cântă,beau,petrec și sărbătoresc Crăciunul...Din când in când izbucnesc puternice salve de puști...Amăgiți de mirajul unei păci, aliații noștri de eri iși petrec fără grije Crăciunul - Nașterea Pacificatorului Lumii!

La noi,o liniște crudă,tristă se lasă din ceruri,acoperind totul.

La noi nu se aud chiote,nu se văd manifestații de bucurie sălbatecă și nici cântece nu tremură in aer. Nimeni nu cugetă in această sfântă noapte la desfătări deșarte; nimeni nu cutează să pângărească visurile celorlalți cu hohote nebune și nimeni nu e ispitit de gânduri inșelătoare. Adunați prin adăposturi,ostașii noștri stau intinși pe pae umede,tremurând și-și trimit gândurile,ca niște păsări pribege,acasă...O droae de amintiri le joacă pe dinainte,inviind chipuri,stârnind lacrimi,scuturând fiori și semănând o melancolie dureroasă și tăcută...

E noaptea când pe deasupra acestor morminte deschise și fără capăt,plutesc invăluite intr'o lumină de feerie misterioasă,sufletele vitejilor căzuți in lupte...

Este Crăciunul nostru de durere,de mucenicie și de sacrificiu...

R E V E R I E

de Iulia Carâp

Mă duc ani mulți in urmă, - spre mai bine...
Și par'că stau la foc. E vremea rece, -
Iar zurgălăii saniei ce trece,
Până se pierd, răsună pentru mine.

Trăesc din nou,puternic,stinsa viață
Din casa ce visează sub ninsoare,
In promoroacă simt parfum de floare
Și diamante strălucind in ghiață.

Iar stele mii, țesute din zăpadă,
La geamul meu,tăcute, vin să cadă
Ca fluturi albi ce-s obosiți de joacă.

./.

Mă scol din nou cu Leroi-Ler in minte
Și 'n pragul zilei dragi și-atât de sfinte
Aud colinde și chemări de toacă.

Iulia Carâp

---

o P E N T R U G O S P O D I N E o

Rețete pentru Crăciun

Gâscă umplută. - 1 gâscă; 1 kg.de varză acră; ceapă, bulion, 2 linguri de smântână, puțin vin roșu, piper negru și paprică, sare. Se freacă gâsca, tăiată și curățită, cu varză și se lasă să stea peste noapte. Dimineața se freacă pe din lăuntru și pe din afară cu sare, piper și paprică. Se fierbe varza pe jumătate cu multă ceapă , ceva bulion, vin și smântână; se umple gâsca.Se coace in cuptor, - după ce s'au cusut bine tăeturile făcute cu prilejul curățirei. Când e gata, se scoate ața, și se servește garnisită cu varză. Rețeta se poate face și cu o rață. (Rață umplută).

Tortă din Transilvania. - Șase gălbenușuri, șase linguri de zahăr (se freacă).Se adaugă: șocolată rasă (2 batoane), 3 linguri de făină, 1/2 lămâe (zeama și coaja), 6 albușuri bătute: - se amestecă. Se coace la foc lent. Se dă torta in două; se umple și se glasează cu următoarea C r e m ă : 250 gr. nuci, 6 linguri de zahăr, 1/2 baton de vanilie, puțin lapte: - se fierb. Când dău in clocot,se trage la o parte, mestecându-se până se răcește; apoi se adaugă 200 gr. de unt, frecându-se bine. - I.C.

Salată de fructe (à la Paraiso). - Se tae in felii mici : un fruct Mamão (de 1 - 1,5 kg.), 3 banane. Se adaugă stafide (1 lingură cu vârf), 2-3 linguri de zahăr (după gust). Se toarnă pe deasupra zeama a 3 portocale. Se amestecă. Se servește (pe cât posibil) dela ghiață.(Se poate adăuga și un păhărel de rom, salata de fructe primind astfel un gust și mai picant). - A.I.

(Cu privire la ultima rețetă,ne simțim datori a lămuri pe cititorii noștri din afara Braziliei,că fructul mamão,asemănător unui dovleac,iar la gust aducând cu pepenii noștri Cantalup,e foarte răspândit in această țară. Se face pe pomi,cari au trunchiul svelt ca cel al palmierilor,ajungând uneori o înălțime de 14 m. Frunzișul pomului se află tocmai in vârf,constând doar din câteva zeci de frunze, asemănătoare intrucâtva cu frunzele castanilor noștri. Pe un pom se fac mai multe fructe. - Deci iată că basmul cu bostanii din copac, nu e tocmai basm!...Vai de cel căruia i-ar cădea unastfel de bostan in cap!..)

CE NE-ADUCE MOȘ CRACIUN..? - O carte românească este cel ma nimerit și folositor cadou! - Au apărut in Editura "Cartea Pribegiei"- Buenos Aires, și se găsesc spre vânzare la redacția rev."Căminul", următoarele cărți: 1) A murit un sfânt,poeme de Vintila Horia, prețul 30 Cruzeiros; 2) Iți mai aduci aminte,Doamnă? de J.N.Manzatti, prețul 30 Cruz.; 3) Sfințitorii de Icoane, roman,de Toader Ioraș, prețul 40 Cruz. -

CE SE PETRECE IN LUME

Punctul central al politicei internationale il formează actualmente noua Adunare generală a ONU-lui,care se ocupă cu problema desarmării generale, adică a blocului vestic şi a celui sovietic. Reprezentanţii principali ai celor 2 forţe, Acheson şi Vichinski, au depus,fiecare,câte un proect. Aliaţii vestici cer să se inceapă cu reducerea armamentului clasic şi numai după ajungerea la un echilibru de forţe,să fie distruse şi armele atomice, iar ca siguranţă cer formarea unui comitet internaţional de control. Sovietele vor contrariul, iar in ceeace priveşte controlul energiei atomice sunt de părere că nu ar mai avea nici un rost, din momentul in care armele atomice ar fi distruse şi oprite de a se fabrica (!!!).

Statele din sud-vestul Asiei au intervenit in cearta celor mari cu o nouă propunere şi anume au cerut formarea unui comitet al Celor Patru, plus preşedintele ONU-lui,pentru a se găsi un drum de mijloc. In ultimă oră, Vichinski a acceptat această nouă propunere.

In Coreia a fost stabilită aşa zisa linie de armistiţiu, şi s'a ajuns la o inţelegere a două treimi din punctele ce trebuiau rezolvate pentru incetarea ostilitătilor.Ultima treime pare cea mai dificilă, deoarece ea ar termina războiul, şi sino-coreenii nu au primit incă ordin precis dela Moscova,referitor la acest fapt.

Nationalismul arab este in fierbere. Egiptul se indreaptă pe zi ce trece tot mai mult cu faţa spre Uniunea Sovietică,in timp ce orientarea Persiei e incă nedecisă. Luând pentru moment conducerea politicei, Egiptul cere la O.N.U. independenţa Marocului francez, susţinut fiind de Kremlin şi blocul sovietic.

Armata Atlanticului continuă a se forma şi se speră că in 1952 va avea 40 divizii terestre. Discursul Gen.Eisenhower a fost foarte semnificativ şi elocvent: o apărare a Europei este imposibilă fără concursul efectiv al Germaniei!

U.R.S.S.-ul a protestat in faţa Naţiunilor Unite impotriva nouei legi americane care prevede un credit de 100 milioane dol.pentru formarea de unităţi militare din emigranţii şi refugiaţii ţărilor din spatele cortinei de fier. -

Mircea Mihailescu

ŞTIRI ŞI INFORMAŢII

Din Ţară. - Populaţia deportată din Tomnatec şi imprejurimile Timişoarei a fost aşezată pe mirişti in judeţul Ialomiţa,in apropierea Dunării. Majoritatea a trebuit să-şi vândă lucrurile aduse cu sine, pentru a-şi putea procura alimente. N8au primit nici un fel de ajutor,nici măcar unelte pentru a-şi putea săpa bordee in pământ.

Prezidiul a decretat "Ziua Forţelor Armate ale Republicei Populare Române". Ea va fi 2 Octombrie, ziua când Stalin a aprobat in 1943, organizarea diviziei de trădători "Tudor Vladimirescu".

In aproape fiecare biserică sunt trimişi unul sau doi agenţi ai securităţii sau membri de incredere ai partidului comunist,cari au insărcinarea să observe comportarea credincioşilor şi să raporteze ceeace preotul spune in timpul predicei.

Răniţi Nord-Coreeni au fost aduşi spre ingrijire şi convalescenţă in spitalele din Bucureşti.

ULTIMA ORA. - "Diario de S.Paulo din 8-XII.a.c. aduce o cutremurătoare ştire,transmisă din Washington,menită a ne umple sufletele de

amărăciune și revoltă: Din ordinul Moscovei au fost ridicați și deportați 3 milioane 160 de mii de Români. Locul de destinație și ori ce alte amănunte nu se cunosc încă.

MADRID.- In ziua de 28 Octombrie a.c. s'a constituit in Madrid "Comunitatea Românilor din Spania". In Comitetul de direcție au fost aleși domnii: Gheorghe Demetrescu,Președinte; Traian Popescu și Gh. Uscătescu, Vicepreședinți; Aurel Răuță, Secretar General; Valeriu Turgai, casier; Aron Cotruș, prof.Ion Protopopescu, prof.Vladimir Petrovici, Căp.Valter Popan, Dimitrie Ardeleanu și Nicolae Maritia Membri. Cenzori au fost desemnați D-nii: Ciril Popovici, Ilie Vlad Sturza și Ing.Tuliu Bașiu.

Buenos Aires. - Din Buenos Aires ne parvine știrea incetării din viață a păr.Stefan Palaghiță. Dumnezeu să-l ierte!

MAROC. - Dintr'o scrisoare primită din Casablanca aflăm că viața in Marocul Francez a devenit insuportabilă pentru străini. Cu prilejul recentelor revolte, a fost atacat și un român, dl.Radu Niculescu, de un grup de arabi insurgenți,fiind grav maltratat.

PARIS. - A apărut "Destinée du Nationalisme" de Horia Sima, Editions André Bonne, Paris. Prețul 550 franci.

São Paulo. - Data și locul unde se va ține in acest an Serbarea de Crăciun a Coloniei Române din S.Paulo, vor fi anunțate la timp,prin afișaj, la Casa Românească din Rua Cesario Ramalho no.452.

S a l u t ă m cu bucurie reapariția revistei literare "Vers" a D-lui Nicolae Novac, care de astă dată ne vine din Albany-U.S.A. (Adresa: "Vers" c/o Nicolai Novacovschi, 275 State Street, Albany-N.Y.-U.S.A.) -

---oooooo---

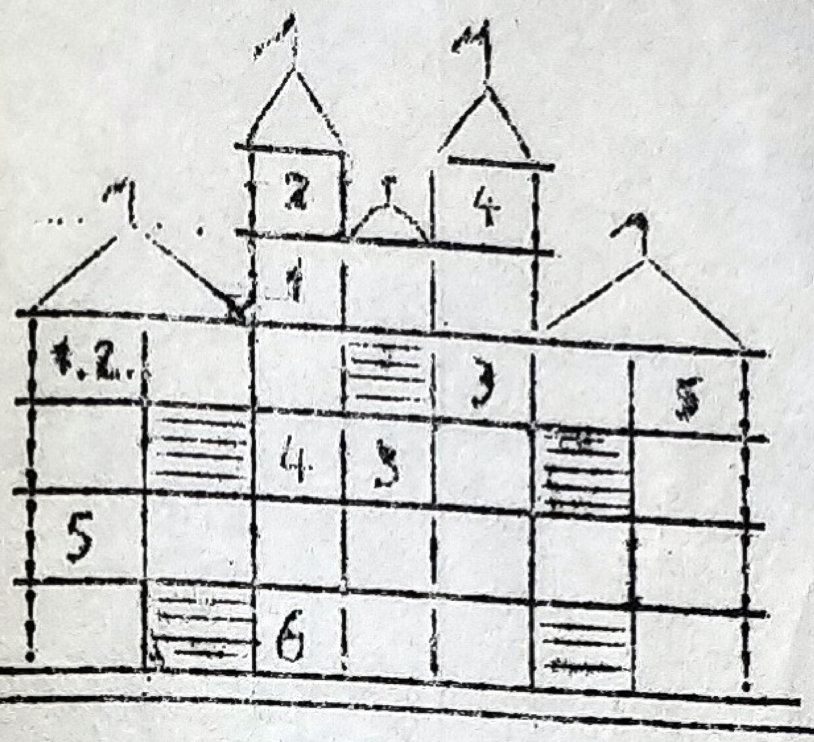
- C A L E N D A R -

1 S. Sf.Prooroc Naum
2 D. Sf.Prooroc Avacum
3 L. Sf.Prorooc Sofonie
4 M. Sf.Mucenică Varvara
5 M. Cuv.Păr.Sava Sfințitul
6 J. Sf.Ierarh Nicolae
7 V. Cuv.Păr.Ambrosie
8 S. Cuv. Patapie
9 D. Zămislirea Sf. Ana
10 L. Sf.Muc. Mina și Ermoghen
11 M. Cuv.Păr.Daniil Stâlpnicul
12 M. Cuv.Spiridon,Făcătorul de Minuni
13 J. Sf.Muc.Eustratie,Auxentie, Eugeniu,Mardarie și Orest
14 V. Sf.Mucenic Tirs
15 S. Sf.Mucenic Elefterie
16 D. Sf.Prooroc Agheu
17 L. Sf.Prooroc Daniil
18 M. Sf.Muc.Sevastian și Metodie
19 M. Sf.Mucenic Bonifație
20 J. Sf.Mucenic Ignație
21 V. Sf.Muc.Iuliana și Temistocle
22 S. Sf.Muc. Anastasia
23 D. Sf.Prooroc Naum
24 L. Cuv.Mucenică Eugenia
25 M. NAȘTEREA DOMNULUI ISUS CHRISTOS
26 M. Soborul Maicii Domnului
27 J. Sf.Arhidiacon Ștefan
28 V. Sf.Mucenici arși in Nicomedia
29 S. Sf.Prunci uciși de Irod
30 D. Sf.Mucenică Anisia
31 L. Cuv.Melania Romana.

oooooooooooooooo

Anul I. No.3 CAMINUL Decembrie 1951

++++++++++ P A G I N A D I S T R A C T I V A +++++++ +

CUVINTE INCRUCIȘATE
oooooooooooooooooooo

CASTELUL FERMECAT

ORIZONTAL: 1)...ca zăpada 2) Râu in Ucraina 3) Figură biblică 4) Județ in România 5) Insulă in Oc.Atlantic 6) Metal pretios.
VERTICAL: 1) Legumă 2) Templu 3) Animal sălbatec 4) Cuvânt turcesc,folosit destul de des de români 5) Nume de bărbat.

- H U M O R -

Directorul Liceului către profesorul de fizico-chimice:
-"Văd că l'ai lăsat corigent pe Ionescu Ion.E chiar așa de slab
la materia d-tale?" - "Desigur! Toate extemporalele și tezele lui
sunt copiate." - "Așa? Și cum ai constatat acest lucru?" - "Șade
in bancă lângă Iliescu Ilie,care e cel mai bun elev din clasă,iar
răspunsurile lor sunt mai intotdeauna identice.." - "Găsești că
aceasta e o dovadă că a copiat..?" - "In cazul de față cred că da,
căci la teza de examen Iliescu a răspuns la a 2-a intrebare cu:"Nu
știu să răspund", iar Ionescu a scris:"Nici eu". -

Popescu se urcă in omnibusul de Ypiranga cu țigarea in gură. Taxa-
torul ii atrage atenția că fumatul e interzis și adaugă:"N'ați vă-
zut afișul?" - "Cum să nu, l'am văzut, - răspunde Popescu,continu-
ând să fumeze; și ridicându-și privirea spre diversele afișe din
autobus, adaugă: "Dacă m'aș lua după toate câte scrie pe aceste a-
fișe, aș trebui să-mi cumpăr ciorapi de mătase "Henrique", un loc
de casă in Tremembé, un bilet la Circul Sarasani și o "jeladeiră"
de 20 mii cruzeiros, - ce vrei, aș ajunge la sapă de lemn!"-

Da Costa,portughezul,se plimbă țanțoș prin oraș,invârtind un minunat baston cu mâner de argint,darcare e mult prea lung și nepotrivit pentru statura lui scundă. Un brazilian il sfătuește să scurteze bastonul,tăind câțiva cm.de jos. - "M'am gândit și eu," zise portughezul, "dar vezi că jos vine bine, numai sus e prea lung.."

++++++++++ ooooo ooooo +++++++++

S ă r b ă t o r i f e r i c i t e !

Dea Domnul ca anul ce vine să fie cu mai mult noroc și aducător de libertate și dreptate pentru Neamul nostru românesc!

"CAMINUL"

++++ CAMINUL apare bilunar - Redacția și Administrația:
Nic.I.Păltinișanu, Rua Tutoya N.1106, São Paulo - B r a s i l

284